

Forslag

til

Lov om ændringer i lov nr. 76 af 31. marts 1937 om forhyring og mønstring af skibsmandskab.

Fremsat den 10. februar 1955 af *ministeren for handel, industri og søfart.*

§ 1.

Til § 7 i lov nr. 76 af 31. marts 1937 om forhyring og mønstring af skibsmandskab føjes følgende:

„Der ydes mønstringsbestyrerne udenfor København et årligt vederlag, hvis størrelse fastsættes på finansloven“.

Lovens § 12 affattes således:

„Når skibsføreren forlanger det, er mønstringsbestyreren pligtig mod en af ministeren for handel, industri og søfart fastsat betaling på førerens vegne at udfylde afregningsbøger og skibsbemandingslister samt at bistå føreren ved affattelsen af

særskilt hyreaftale og at foretage afregningen med mandskabet ved afmønstringen. Betalingen tilfalder statskassen“.

Til lovens § 16 føjes følgende:

„Kongen kan sætte denne lov i kraft for Grønlands vedkommende med de undtagelser og lempelser, som forholdene måtte tilsi. Det kan i denne forbindelse bestemmes, at mønstringsbestyrerforretningerne kan varetages af landshøvdingen eller den, han måtte bemyndige dertil.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den

Bemærkninger til lovforslaget.

Ifølge § 12 i lov nr. 76 af 31. marts 1937 om forhyring og mønstring af skibsmandskab tilfalder den af ministeren for handel, industri og søfart fastsatte betaling for at udfylde afregningsbøger, skibsbemandingslister m. v., udenfor København mønstringsbestyrerne eller deres personale efter ministerens nærmere bestemmelse. I øvrigt oppebærer mønstringsbestyrerne ikke noget vederlag for deres arbejde. I København tilfalder betalingen derimod statskassen, idet stillingen som mønstringsbestyrer i København er en særlig tjenestemandstilling.

Den danske toldetatforening, der repræsenterer alle de mønstringsbestyrere, der ikke er udskrivningschefer, har rettet henvendelse til handelsministeren for at få denne ordning ændret, således at betalingen, der tilfalder mønstringsbestyrere

uden for København, fremtidig også tilfalder statskassen imod, at der ydes mønstringsbestyrerne et fast honorar for deres arbejde. Foreningen har henvist til, at mønstringsbestyrernes arbejde i de senere år er blevet udvidet meget væsentlig med en lang række forretninger, for hvilke der ikke ydes nogen betaling, såsom kontrol med overholdelse af lægeundersøgelser, herunder tuberkuloseundersøgelse af søfolk, udstedelse af søfartsbøger, udarbejdelse af indberetninger til centralkartoteket over søfolk, ligesom også arbejdet med at kontrollere, at bemandingsforskrifterne er overholdt, er steget meget betydeligt under hensyn til de efterhånden meget detaljerede regler herom. Endvidere er forretningernes antal meget ulige fordelt mellem de forskellige mønstringsbestyrere, således at nogle mønstringsbe-

styrere har en indtægt, der nogenlunde svarer til det arbejde, der udføres, medens en række mønstringsbestyrere kun har en meget ringe indtægt, der end ikke står i noget rimeligt forhold til det arbejde, der er forbundet med at holde sig à jour med alle de bestemmelser, der udfærdiges.

Handelsministeriet har forhandlet med finansministeriet, der, efter at sagen har været behandlet i lønningsrådet, har ment at kunne tiltræde, at der indføres en ordning som ønsket af foreningen.

Endvidere har Grønlandsdepartementet rettet henvendelse til handelsministeriet for at opnå mulighed for mønstring af besætninger i skibe i Grønland.

For at vederlagsordningen kan gennemføres og for at kunne imødekomme Grønlandsdepartementets ønske er det imidlertid nødvendigt at ændre den bestående lovgivning, og handelsministeriet har derfor udarbejdet det foreliggende udkast til lov om ændringer i lov nr. 76 af 31. marts 1937 om forhyring og mønstring af skibsmandskab.

Det tilføjes, at udgifterne ved den vederlagsordning, som foreslås indført, må antages at ville andrage ca. 37 000 kr. årlig, hvorfra dog går de fastsatte gebyrer, der fremtidig vil tilfalde statskassen, og som i de sidste 3 år gennemsnitlig har andraget ca. 19 000 kr. årligt